

ע"פ 4322/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 4322/19

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת מיום 25.6.2019 בת"פ 36319-09-18 שניתן
על ידי כבוד השופט ח' סבאג

תאריך הישיבה: כ"ג בסיון התשע"ט (26.6.2019)

בשם המבקש: עו"ד ויסאמלידאוי

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצוע של עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש ביום 25.6.2019 בבית המשפט המחוזי בנצרת (ת"פ 36319-09-18, השופט ח' סבאג), וזאת עד להכרעה בערעור שהגיש לבית משפט זה.

2. המבקש הורשע לפי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע בצוותא של עבירות שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ונשיאת והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק, לצדעבירות נוספות, בגדרם של שני אישומים. בהמשך לכך נגזר עליו עונש של מאסר בפועל בן שנתיים, בניכוי חודש ימים בו שהה במעצר, לצד מרכיבי ענישה נוספים.

3. הבקשה נסמכת במידה רבה על כך שבעת ביצוע המעשים המבקש היה קטין ללא עבר פלילי, וכן על כך שמאז מעצרו הוא נוטל חלק בהליך טיפולי שעולה יפה, כפי שמצטייר מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו והמליץ בין היתר על עונש של שישה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. בהתחשב בכל אלה ערעורו של המבקש מכוון לכך שעונש המאסר שהוטל עליו יקוצר באופן משמעותי, כך שיתאפשר לו לרצותו בדרך של עבודות שירות. לטענתו, תחילת ריצוי העונש מאחורי סורג ובריאח תסכל כליל את הערעור.

4. מנגד, המדינה מתנגדת לבקשה, בהתחשב בטיב העבירות שבהן הורשע המבקש וברף הענישה המקובל ביחס אליהן. המדינה מדגישה בהקשר זה כי בית המשפט המחוזי לא מצא שישנם שיקולי שיקום המצדיקים הקלה בעונשו של המבקש.

5. להשלמת התמונה יצוין כי בעת מתן גזר הדין קבע בית המשפט המחוזי כי המבקש יחל בריצוי עונש המאסר באופן מיידי, אף ללא מתן שהות להתארגנות, הגם שהיה משוחרר במשך מספר חודשים שבהם נטל כאמור חלק בהליך טיפולי. הבקשה לעיכוב ביצוע שבפני הוגשה אפוא על אתר. בו ביום הוריתי על מתן צו עיכוב ביצוע ארעי של עונש המאסר בפועל, על מנת לאפשר דיון בבקשה כאשר המבקש טרם החל בריצוי עונשו. הדיון בפני התקיים למחרת, ביום 26.6.2019.

6. הבקשה שבפני מעוררת התלבטות, מן הטעמים שעליהם הצביעה המדינה ובהתייחס לאמות המידה שנקבעו בע"פ 111/99א שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (7.6.2000) (להלן: עניין שוורץ). אכן, המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע של עבירות אלימות חמורות אשר רמת הענישה המקובלת ביחס אליהן – גם בענינים של קטינים – אינה מקלה כלל ועיקר. אולם, לבסוף מכריעה לידי את הכף העובדה שתחילת ריצוי עונש המאסר, בנסיבותיו הספציפיות של המבקש, כמוה במידה רבה כחריצת גורל הערעור. לכך אין מקום. במסגרת זו, ניתן אף להביא בחשבון את העובדה שהמבקש נטל אחריות על מעשיו ונעדר עבר פלילי נוסף, וכן את הערת גורמי שירות המבחן לפיה שיתף עמם פעולה באופן מלא עובר למתן גזר הדין ונתרם מאד מההליך הטיפולי (ראו: עניין שוורץ, בעמ' 277-280).

7. אשר על כן אני מורה על עיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש. יובהר כי בתקופה זו יוסיפו לחול על המבקש כלל התנאים שהושתו עליו, ובכלל זה יוכל להוסיף ולהשתתף בהליך הטיפולי בו החל.

8. ללא קשר לתוצאה שאליה הגעתי, יש לציין שלא היה זה מקרה שהתאים למתן הוראה בדבר ביצוע מיידי של עונש המאסר בפועל. הוראה זו אינה עולה בקנה אחד עם המדיניות הנוהגת בעניין זה, ולא כל שכן שעה שעסקין בקטין אשר לא שהה במעצר מאחורי סורג ובריאח טרם מתן גזר הדין. הדברים נאמרים במבט הצופה פני עתיד ביחס למקרים אחרים.

9. סוף דבר: הבקשה מתקבלת. יש מקום לכך שהערעור יישמע לא יאוחר מסוף חודש נובמבר 2019.

ניתנה היום, כ"ז בסיון התשע"ט (30.6.2019).

